

Н А Р Е Д Б А

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОРИНО

Настоящата наредба е приета с Решение № 378/17.12.2018г. по Протокол № 48 на Общински съвет Борино и отменя Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино, приета с Решение № 30/25.01.2008г. по Протокол № 4 на Общински съвет Борино, изм. на основание решение №113/03.06.2020г. на Административен съд – Смолян.

**Борино,
2020 година**

ГЛАВА ПЪРВА ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази Наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Борино.

Чл. 2. В общинският бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. Други местни данъци определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази Наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година Общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от Общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация с. Борино, ул. „Христо Ботев“ № 1 или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Не внесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от частни съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производството по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производството по обезпечение на данъчните задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА МЕСТНИ ДАΝЪЦИ Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на общината поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от собствениците на имота, съответно от съпритежателите на вещното право може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на Общината, находящи се в сградата на общинска администрация с. Борино, ул. „Христо Ботев“ № 1;

2. по банков път - по банковата сметка на общината;

3. чрез Изипей и Български пощи /с пощенски запис;

4. чрез ПОС терминал.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закон за

устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка за новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл.4, ал.1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3). Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по Раздел трети от Глава Втора на ЗМДТ.

(4). За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал.1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определяне на данъка.

(5). При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6). Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползват останалите съсобственици или ползватели.

(7). Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството и на възложител по ЗУТ. Служител от отдел ТСУ от общинска администрация Борино отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 14. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 15. Данъкът върху недвижимите имоти, находящи се на територията на община Борино постъпва в приход на бюджета на общината.

Чл. 16. (1) Размерът на данъка върху недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т.2 се определя в размер на 2.00 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

(2) /отм. с решение № 113/03.06.2020г. на АС-Смолян/. За жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в списъка на курортите в България и определяне на техните граници, приет с решение на Министерски съвет № 153 от 24 февруари 2012г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закон за туризма размерът на данъка върху недвижимите имоти, се определя в следните размери, както следва :

а/ размер на 5 / от 5 до 7/ на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот –за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т.2;

б/ размер на 4,5 / от 4.5 до 6/ на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот-за имотите, включени в списъка по т.2, извън тези по буква „а“ .

Чл. 17. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 18. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение 2 на ЗМДТ, а за жилищните имоти- данъчната оценка съгласно Приложение 2 на ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот се определя, съгласно нормите по Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 19. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от Общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 20. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено декларирането на повече от едно основно жилище облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 21. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 22. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 20 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 23. При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот длъжният до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването".

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 24. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 25. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му

имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 26. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 27. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 28. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. За братя и сестри и техните деца - 0,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. За лица, извън посочените в т. 1 - 5,0 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 31. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 32. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал.1, служителят в общинска администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 33. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Чл.34. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местоткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 35. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книжи, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местоткриване на наследството.

Раздел III
Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 36. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 37. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 38. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове по чл. 46 от Закона за местните данъци и такси към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 39. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,6 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,2 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 40. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 42. (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2).В случаите на ал.1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва със:

1.проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерство на финансите в изпълнение на чл.5а при посредничеството на информационна система на Министерство на вътрешните работи , или

с т.2.Предоставяне на издаден или заверен от общината документ,при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т.1.

Чл. 43. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2).Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация в размера на заплатения данък по чл.49, ал.2 и основата, върху която е определен.

(3).Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерство на финансите данни от регистрите на пътните превозни средства. Редът , обхватът и периодичността на предоставянето на данните се урежда със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4).Срокът по ал.1 започва да тече от деня на вписването.

(5).В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал.1 служителят в общинска администрация определя годишния данък за прехвърляните, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 44. С данък върху превозните средства се облагат:

1.превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 45. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.46.(1) Размерът на данъка се определя от служител на общинска администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от МВР и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Алинея 1 не се прилага когато:

1. Пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. Пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3.Собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4.Са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.

(3).*отм. с решение № 113/03.06.2020г. на АС-Смолян*.Служителят на общинска администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

Чл. 47. (1) За леките и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5т годишния данък се състои от два компонента –имуществен и екологичен и се определя по следната формула :ГДПС=ИмК х ЕК.

1.Имуществения компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула : ИмК = Сkw х Кгп

Сkw е частта от данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

1. до 55 kw включително - **0.34** лв. за 1 kw /от 0,34 до 1,20/;
2. над 55 kw до 74 kw включително - **0.54** лв. за 1 kw /от 0.54 до 1.62/;
3. над 74 kw до 110 kw включително - **1.10** лв. за 1 kw /от 1,10 до 3,30/;
4. над 110 kw до 150 kw включително - **1.23** лв. за 1 kw /от 1,23 до 3,69/;
5. над 150 kw до 245 kw включително - **1.60** лв. за 1 kw /1,60 до 4,80/;
6. над 245 kw – **2,10** лв. за 1 kw /от 2,10 до 6,30/ .

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	коефициент
над 20 години	1,1
над 15 до 20 години вкл.	1
над 10 до 15 години вкл.	1,3
над 5 до 10 години вкл.	1,5
до 5 години вкл.	2,3

2.Екологичния компонент се определя от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	коефициент границы от - до	определен размер от общински съвет
без екологична категория с екологична категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10-1,40	1,10
„Евро 3“	1,00-1,10	1,00
„Евро 4“	0,80-1,00	0,80
„Евро 5,“	0,60-0,80	0,60
„Евро 6“ и „ЕЕV“	0,40-0,60	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке - **7** лв./от 5 до 15/лв.
2. къмпинг ремарке - **20** лв./от 10 до 30/лв.

(3) Данъкът за моторцикли е в размер **15** лв., а за мотоциклети както следва:

1. до 125 куб. см включително - **20** лв.;
2. над 125 до 250 куб. см включително - **30** лв.;
3. над 250 до 350 куб. см включително - **40** лв.;
4. над 350 до 490 куб. см включително - **70** лв.;
5. над 490 до 750 куб. см включително - **130** лв.;
6. над 750 куб. см - **200** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително - 5 лв.

2. над 400 кг - 7 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача — 90 лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача — 160 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12т. е в размер 12лв. за всеки започнат 750кг. тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10,00 от 8 лв. до 24 лв.	33,00 от 28 лв. до 84 лв.
	18	20	33,00 от 28 лв. до 84 лв.	80,00 от 64 лв. до 192 лв.
	20	22	80,00 от 64 лв. до 192 лв.	210,00 от 147 лв. до 441 лв.
	22	25	210,00 от 190 лв. до 570 лв.	440,00 от 342 лв. до 1026 лв.
	25	26	440,00 от 342 лв. до 1026 лв.	800,00 от 600 лв. до 1800 лв.
	26	28	480,00 от 342 лв. до 1026 лв.	880,00 от 600 лв. до 1800 лв.
	28	29	450,00 от 331 лв. до 993 лв.	480,00 от 399 лв. до 1197 лв.
	29	31	480,00 от 399 лв. до 1197 лв.	900,00 от 655 лв. до 1965 лв.
	31	33	900,00 от 655 лв. до 1965 лв.	1200,00 от 909 лв. до 2727 лв.

	33	38	1200,00 от 909 лв. до 2727 лв.	1600,00 от 1381 лв. до 4143 лв.
	38	-	1500,00 от 1007 лв. до 3021 лв.	2000,00 от 1369 лв. до 4107 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	900,00 от 640 лв. до 1920 лв.	1200,00 от 888 лв. до 2664 лв.
	38	40	1200,00 от 888 лв. до 2664 лв.	1600,00 от 1228 лв. до 3684 лв.
	40	-	1600,00 от 1228 лв. до 3684 лв.	2300,00 от 1817 лв. до 5451 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон помпи и други) автокранове, други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 80лв.

(9) Данък за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на 200 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kw до 18 kw включително - 7 лв.
2. над 18 kw до 37 kw включително - 14 лв.
3. над 37 kw- 20 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 40 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства по Закона за движение по пътищата е в размер 80 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с други системи за окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	45,00 от 30 лв. до 90 лв.	90,00 от 61 лв. до 183 лв.
	13	14	90,00 от 61 лв. до 183 лв.	240,00 от 168 лв. до 504 лв.
	14	15	240,00 от 168 лв. до 504 лв.	340,00 от 237 лв. до 711 лв.
	15	-	340,00 от 237 лв. до 711 лв.	680,00 от 536 лв. до 1608 лв.
Б) с три оси	15	17	90,00 от 61 лв. до 183 лв.	160,00 от 106 лв. до 318 лв.

	17	19	160,00 от 106 лв. до 318 лв.	320,00 от 217 лв. до 651 лв.
	19	21	320,00 от 217 лв. до 651 лв.	410,00 от 282 лв. до 846 лв.
	21	23	410,00 от 282 лв. до 846 лв.	630,00 от 434 лв. до 1302 лв.
	23	-	630,00 от 434 лв. до 1302 лв.	1000,00 от 675 лв. до 2025 лв.
В) с четири оси	23	25	410,00 от 282 лв. до 846 лв.	420,00 от 286 лв. до 858 лв.
	25	27	420,00 от 286 лв. до 858 лв.	650,00 от 446 лв. до 1338 лв.
	27	29	650,00 от 446 лв. до 1338 лв.	1050,00 от 708 лв. до 2124 лв.
	29	-	1050,00 от 708 лв. до 2124 лв.	1500,00 от 1050 лв. до 3150 лв.

(14). Когато в регистъра по чл.54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 48. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 2 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 2 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,2 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 200 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти — в размер 40 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 5,40 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,28 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,75 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 49. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 30 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан — 18 лв.

3. за делтаплан - 18 лв.

4. за мотоделтаплан - 30 лв.

5. за свободен балон - 45 лв.

6. за планер - 45 лв.

Чл. 50. (1) Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси

(2) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено

за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по место регистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване.

(3) Данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл. 51.(1). За моторни и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kw включително и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по –висока от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл.55, ал.3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили с технически допустима маса над 3,5 т., влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "ЕЕV" - с 50 на сто намаление, от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3). За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл.54,ал.1 няма данни за екологична категория на моторното превозно средство се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 52.)/*отм. с решение № 113/03.06.2020г. на АС-Смолян*/. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3))/*отм. с решение № 113/03.06.2020г. на АС-Смолян*/. Заплащането на данък е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и сроковете по ал.2.

Чл. 53. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси- в приход на общината, в която е регистрирани превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 54. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за

местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие, че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв. и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 55. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 54. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 56. За целите на патентния данък могат да се определят зони.

Чл. 57. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно, съгласно Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) При прехвърлянето на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателя дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлите ля - включително за тримесечието на прехвърлянето.

(7) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 2, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение № 2.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 58. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физически лица, включително еднолични търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т.1-36 от приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентен данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20,25, 27- 29 и 31 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. */отм. с решение № 113/03.06.2020г. на АС-Смолян/* лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 59 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 57, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 59. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя и от преобретателя, в седемдневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 55, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 55, ал. 1 и 2.

Чл. 60. (1) Данъчните декларации по чл. 59 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна размера на данъка.

Чл. 61. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 59, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

Чл. 62. Лицата по чл. 54, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложението по долу.

Приложение:

Патентни дейности	I зона	II зона	... зона	... зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи — данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	30,00	от 25 лв. до 250 лв.		
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди	5,00	от 1 лв. до 35 лв.		
3 звезди	10,00	от 6 лв. до 60 лв.		
б) заведения за бързо обслужване:				

1—2 звезди	4,00 от 1 лв. до 20 лв.
3 звезди	6,00 от 3 лв. до 35 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":	
1—2 звезди	4,00 от 1 лв. до 20 лв.
3 звезди	6,00 от 2 лв. до 35 лв.
г) кафе-сладкарници	
1—2 звезди	4,00 от 1 лв. до 20 лв.
3 звезди	6,00 от 3 лв. до 50 лв.
д) барове:	
— дневни:	
2 звезди	5,00 от 3 лв. до 50 лв.
3 звезди	20,00 от 10 лв. до 84 лв.
— нощни:	
2 звезди	10,00 от 5 лв. до 63 лв.
3 звезди	30,00 от 20 лв. до 98 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	100,00 от 75 лв. до 500 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 10,00 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта. от 2 лв. до 20 лв. за 1 кв.м.	
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 20,00 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта. от 5 лв. до 200 лв. за брой място.	
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 140,00 лв. според местонахождението на обекта. от 50 лв. до 780 лв.	
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 140,00 лв. според местонахождението на обекта. от 40 лв. до 840 лв.	
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 1000 лв. според местонахождението на обекта: от 500 лв. до 2500 лв.	
8. Обушарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 60,00 лв. според местонахождението на обекта. от 40 лв. до 120 лв.	
9. Металообработващи услуги — данъкът се определя в размер на 150,00 лв. според местонахождението на обекта. от 100 лв. до 910 лв.	

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 150,00 лв. за работно място според местонахождението на обекта: от 60 до 840 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 180,00 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта. от 180 до 594 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 130,00 лв. за работно място според местонахождението на обекта. от 130 лв. до 900 лв.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 60,00 лв. за работно място според местонахождението на обекта. от 60 до 420 лв.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 60,00 лв. според местонахождението на обекта. от 60 до 390 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 180,00 лв. според местонахождението на обекта. от 180 до 520 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 240,00 лв. според местонахождението на обекта: от 190 до 1200 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 500,00 лв. според местонахождението на обекта. от 280 до 1900 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 240,00 лв. според местонахождението на обекта. от 100 до 560 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 240,00 лв. според местонахождението на обекта: от 100 до 700 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 140,00 лв. според местонахождението на обекта. от 47 до 980 лв.
21. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3000 лв. според местонахождението на обекта. от 3000 до 6440 лв.
22. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500,00 лв. според местонахождението на обекта. от 500 до 1680 лв.
23. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000 лв. според местонахождението на обекта. от 2000 до 5600 лв.
24. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 200,00 лв. според местонахождението на обекта. от 200 до 1040 лв.
25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на

недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 500,00 лв. според местонахождението на обекта. от 100 до 3500 лв.
26. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 150,00 лв. според местонахождението на обекта. от 150 до 420 лв.
27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 50,00 лв. според местонахождението на обекта. от 50 до 198 лв.
28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 50,00 лв. според местонахождението на обекта. от 50 до 98 лв.
29. Заложни къщи — данъкът се определя в размер на 6000 лв. от 3000 до 28000 лв.
30. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 60,00 лв. според местонахождението на обекта. от 30 до 260 лв.
31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 300,00 лв. според местонахождението на обекта. от 300 до 1300 лв.
32. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 120,00 лв. от 100 до 198 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 12,00 лв. от 8 до 26 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на лв., и билиард — данъкът за маса е в размер на 60,00 лв. от 40 до 140 лв.
33. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:
за 1 кв.м. - 1,50 лв. от 1,5 до 4 лв.
и за един фитнес уред - 300,00 лв. от 300 до 840 лв.
34. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 140,00 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта: от 133 до 440 лв.
35. Мелничарски услуги:
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 24,00 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия. от 18 до 36 лв.

б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600,00 лв. от 600 до 1200 лв.	
36. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750,00 лв. на брой от 750 до 1500 лв. на брой
б) лодки	450,00 лв. на брой от 450 до 900 лв. на брой
в) яхти	900,00 лв. на брой от 900 до 1800 лв. на брой
г) джетове	900,00 лв. на брой от 900 до 1800 лв. на брой
д) влачета	30,00 лв. на място от 30 до 60 лв. на място
е) файтони	75,00 лв. на място от 75 до 150 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150,00 лв. на брой оборудване от 150 до 300 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-скипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150,00 лв. на брой оборудване от 150 до 300 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150,00 лв. на място от 150 до 300 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150,00 лв. на брой от 150 до 300 лв. на брой
л) стрелбища	300,00 лв. на брой стрелбище от 300 до 600 лв. на брой стрелбище
37. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	200,00 лв. от 200 до 475 лв.
б) други МПС	400,00 лв. от 400 до 950 лв.
38. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство. от 2000 до 4000 лв.	
39. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 480,00 лв. от 330 до 660 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини —150,00 лв. от 110 до 220 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини —15,00 лв. от 11 до 22 лв.	

Раздел VI ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

- Чл. 63.** (1) С туристически данък се облагат ношувките.
- (2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи ношувки.
- (3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.
- (4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо ношувка.

Чл. 64. (1) Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0.20 лв.....за ношувка;
2. категория 2 звезди - 0.20 лв..... за ношувка;
3. категория 3 звезди - 0.20 лв..... за ношувка;
4. категория 4 звезди - 0.20 лв..... за ношувка;
5. категория 5 звезди - 0.60 лв.....за ношувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя като броят на предоставените ношувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени ношувките.

Чл. 65. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Чл. 66. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане; съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 67. (1) Годишният размер на данък върху таксиметров превоз на пътници се определя в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 68. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 69. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 70. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61ф;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 71 Данъкът по чл. 61ф от ЗМДТ се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 72 Възстановяване на надвнесен данък по чл. 61ч, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 73 Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

ГЛАВА ТРЕТА

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 74. (1) При установени нарушения, свързани с неподаване на декларация по ЗМДТ, неподаването и в срок, както и непосочването или невярно посочване на данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се прилагат административнонаказателните разпоредби на ЗМДТ.

(2). Изпълнението и контрола по изпълнението на тази Наредба се осъществява от Кмета на общината.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Тази Наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

§2. Настоящата Наредба да се публикува на интернет страницата на община Борино.

§3. Тази Наредба отменя Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино (*Приета с Решение № 30 по Протокол № 4 от 25.01.2008; изм. и доп. с Решение № 198 по Протокол № 20 от 21.01.2009; изм. и доп. с Решение № 303 по Протокол №34 от 21.01.2010 ;изм. и доп с Решение № 384 по Протокол № 44 от 17.01.2011г; изм. и доп с Решение № 48 по Протокол № 5/19.12.2011г; изм. и доп с Решение № 160по Протокол № 23/14.12.2012г.) изм. с Решение № 168 по Протокол № 24/31.01.2013г.) изм. и доп с Решение № 308 по Протокол № 43/20.12.2013г; изм. и доп с Решение № 377по Протокол № 52/26.06.2014г;).*

§ 4. Настоящата Наредба е приета с Решение № 378/17.12.2018г. по Протокол № 48 на Общински съвет Борино и влиза в сила от 01.01.2019 година и изменена на основание решение №113/03.06.2020г. на Административен съд –Смолян.